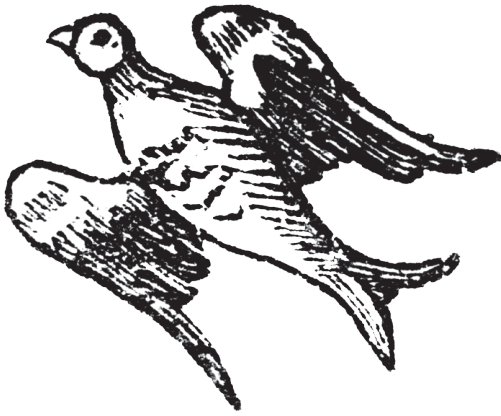

SLOBODNI SMO

Prof. dr. Josip Sabol

To čini našu slobodu. Veće slobode nema na svijetu nego što je ova po milosti. U stvari je tako da uopće nema druge prave slobode izvan ove slobode, koju nam daruje Duh Božji. To hoće reći riječ: sloboda djece Božje.

Komentar na 2 Kor 3,17: *Slobodni smo*

Mi kršćani smo ljudi koji smo našli svojega Gospodina. Zapravo je on našao nas. Nešto se slično događa kod ljubavi i s ljubavlju prema Gospodinu. Mi ga možemo ljubiti jer je on najprije nas ljubio. To doživljavamo po tome da više ne osjećamo potrebu za drugim autoritetima, za drugim štitarima i izbaviteljima. Njegova nas je ljubav oslobodila od te potrebe. Time smo izbavljeni od ropstva općenito, posebice od ropstva magije, iluzije, utopije, duha vremena, iz ropstva prosuđivanja ljudi oko nas, iz ropstva objavljenoga javnog mišljenja, iz ropstva jakih ličnosti, ideologija, načela, znanstvenih sustava... Još više i utješnije: mi smo čak oslobođeni od ropstva vlastitih uvjerenja, stavova, vrjednovanja, pravdanja. Primili smo Božju milost i s njome snagu i moć da Boga stavljamo na prvo mjesto pred svim drugim dobrima duše, duha i tijela. Ni pred kim i ni pred čim nemamo straha osim pred mogućnosti da izgubimo strah Božji. Mi kršćanski vjernici odlikujemo se i time da tražimo i da nalazimo našega Boga u svim stvarima. Onoga Boga kojega nam je Krist Gospodin objavio: našega Oca.

To čini našu slobodu. Veće slobode nema na svijetu nego što je ova po milosti. U stvari je tako da uopće nema druge prave slobode izvan ove slobode, koju nam daruje Duh Božji. To hoće reći riječ: sloboda djece Božje.

Naravno, svjesni smo da naša sloboda nije potpuna ni savršena. Ni naše otkupljenje

nije potpuno i definitivno u svojim plodovima. Sve je samo djelomično, kao što je i naše znanje djelomično. Mi „sjedimo još uvijek u sjeni smrti“ jer je naš duh još u materiji. Da je naš duh potpuno čisti duh, slobodan od materijalnoga, bio bi on u punu svjetlu. Ali postoji za njega i druga mogućnost: da bude u potpunoj tami. Duh izvan materijalnoga jest samo ili svjetlo ili tama.

Sudbina anđela to pokazuje. Pali su anđeli potpuna tama, sila tame, moć laži i prijevara. Za njih nema više oslobođenja i prijelaza na svjetlo. S nama, s djecom ovoga svijeta, drukčije je.

Mi ne možemo prijeći ni u potpuno svjetlo ni u potpunu tamu za vrijeme boravka na zemlji. Svjetlo naše spoznaje, naše svetosti i dobrote ipak je pokriveno sjenom ili sjenama. Ali za utjehu vrijedi i to: tama naše slabosti, tama naših djela iz snage grijeha uvijek je pokrivena svjetlom nade, svjetlom sjećanja da nam je bilo tako lijepo u kući Oca, prije nego što smo je napustili. Ova mala svjećica sjećanja na Očevu kuću prerast će jednoga dana u svijeću odluke da ćemo se vratiti u kuću Očevu. Toga je časa tama nestala iz našega srca, iz naših misli: naš se duh vraća u svjetlo.

Da je s nama tako ovdje na svijetu, nemojmo žaliti jer je istina: samo duh u materijalnome – u tijelu – može se veseliti i tugovati; može plakati i smijati se; može prolaziti kroz dolinu suza i tako se plaćući čistiti od krivice jer „grijeh moj stoji vazda preda mnom“. Radost u suzama oplakivanja krivice Božji je dar nama, djeci ovoga svijeta. Suze rado-

snice, suze zahvalnosti i suze ljubavi – to je duboka prava sreća našega života ovdje na zemlji. Anđeli ne poznaju tu sreću. Samo naše ljudsko srce može puknuti u odricanju, u oprostaju, u razočaranju, u oskudijevanju, u žrtvovanju. Ali i u ekstazi radosti. Sve plodovi ili posljedice utjelovljenoga duha.

Nikada ne smijemo zaboraviti: nama primjereno svjetlo jest svjetlo sjene smrti jer samo to svjetlo možemo podnijeti i samo nam je to svjetlo probitačno, korisno. Bojazan nas zahvaća zbog odsutnosti Boga, i trpimo zbog nje. Ali ne zaboravimo: prisutnost Boga u punini bi nas sagorjela (nemoj se približiti..., kaže Jahve Mojsiju). Da smo potpuno prosvijetljeni, bili bismo izloženi napasti da budemo uobraženi, oholi, nepodnošljivi u odnosu prema onima koji još sjede u tami. Primjereno nam je samo jedno: u poniznosti zahvaljivati na Božjemu daru izabranosti i ljubavi. Milost utjehe bez svake sjene primat će ponizni. „Pogleda na poniznost službenice svoje... i naraštaji će je zvati blaženom.“